

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200204
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2023:5320200204.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému Q. S., K.. XX.X.XXXX, O. Z. XXX/XX, XXX XX Č. - T. Z., v konaní o zaplatenie 96.346,31 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z úveru vo výške 4.255,52 € za obdobie od 15.12.2017 do 20.1.2020, úrok z úveru vo výške 1,9 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do 9.3.2020 a úrok z úveru vo výške 1,9 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 10.3.2020 do zaplatenia, najneskôr do 25.11.2045, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 99,72 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.1.2020 domáhal voči označenému žalovanému zaplatenia sumy 96.346,31 € spolu s kapitalizovaným úrokom z úveru do 20.1.2020 vo výške 6.294,33 €, úrokom z omeškania vyčísleným do 20.1.2020 vo výške 6.117,23 €, poplatkov vyčíslených do 20.1.2020 vo výške 149,- €, úroku z úveru vo výške 1,90 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do zaplatenia. Uplatnil i náhradu trov tohto konania. Žalobný nárok uplatnil ako nárok zmluvný zo zmluvy o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 23.11.2015.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba do vlastných rúk doručená dňa 28.5.2020, sa k žalobe nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom č. konania 8Csp/1/2020-79 zo dňa 27.11.2020, ktorým v I. výroku konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 42.359,25 € spolu s úrokom z úveru vo výške 1,90 % ročne zo sumy 42.359,25 € od 10.3.2020 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 42.539,25 € od 10.3.2020 do zaplatenia zastavil, II. výrokom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 53.987,06 € spolu s úrokom z úveru do 14.12.2017 vo výške 2.038,81 €, s úrokom z omeškania do 20.1.2020 vo výške 6.117,23 € a s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do 9.3.2020 a zo sumy 53.987,06 € od 10.3.2020 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, III. výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol a IV. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,92 %. Na základe

odvolania žalobcu rozhodoval v danom spore i Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, ktorý uznesením č. konania 8CoCsp/23/2021-116 zo dňa 31.8.2021 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a to ohľadom povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úroky od 15.12.2017 do 20.01.2020 vo výške 4.255,52 €, úroky vo výške 1,90 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.01.2020 do 09.03.2020, úroky vo výške 1,90 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 10.03.2020 do zaplatenia zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ohľadom poplatkov do 20.1.2020 vyčíslených v sume 149,- € zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie i vo výroku IV. týkajúceho sa náhrady trov uvedeného konania. Vo svojich záveroch odkázal najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020, v ktorom sa NS SR zaoberal otázkou (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ a v ktorom poukázal na tri skupiny rozhodnutí súdov. Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepripúšťa, druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťa argumentujúc zmluvnou autonómiou strán, keďže žiaden zákon výslovne nezakazuje dohodnúť úrok i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Tretia skupina pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania len obmedzene, a to iba do výšky, akú by pri riadnom plnení zmluvných povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil, vychádzajúc z názoru, že aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, teda patrí k rovnakej výške a za rovnaké obdobie bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dojednanie, podľa ktorého veriteľovi patria v prípade omeškania dlžníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru je pre dlžníka spotrebiteľa nevýhodné, a preto v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. Dovolací súd v uvedenom rozhodnutí dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Rovnaké závery vyplývajú aj z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, napríklad 4Cdo/37/2020, 6Cdo/193/2018, 5Cdo/118/2020 a iné. Odvolací súd teda s odkazom na súčasnú judikatúru NS SR, ktorá judikovala, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží i úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, ustálil, že právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšeného o kapitalizované úroky len ku dňu zosplatnenia, nie je správny.

4. Po rozhodnutí odvolacieho súdu, dňa 1.10.2021, došlo k zlúčeniu žalobcu - spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. a spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., pričom v dôsledku tohto zlúčenia spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s. zanikla bez likvidácie a právnym nástupcom sa stala nástupnícka spoločnosť Československá obchodná banka, a.s. S uvedenou právnou skutočnosťou sa súd vysporiadal v procesnom uznesení č. konania 8Csp/1/2020-147 zo dňa 22.3.2022, ktorým rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom žalobcu, a to spoločnosťou Československá obchodná banka, a.s. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.4.2022. Potrebným bolo vysporiadať sa aj s ďalšou právnou skutočnosťou, ku ktorej došlo po rozhodnutí odvolacieho súdu, a to s postúpením pohľadávky uplatnenej v uvedenom súdnom spore. Stalo sa tak na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2021. Uvedenému zodpovedalo procesné uznesenie č. konania 8Csp/1/2020-150 zo dňa 14.9.2022, právoplatné dňa 8.10.2022, ktorým súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Československej obchodnej banky, a.s. vstúpila ako nový žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

5. Vo vzťahu k meritu veci bolo potrebným ustáliť, čo tvorí zostávajúci predmet sporu. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom sporu zostalo zaplatenie úroku z úveru od 15.12.2017 do 20.1.2020 vo výške 4.255,52 €, úroku vo výške 1,90 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do 9.3.2020 a úroku vo výške 1,90 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 10.3.2020 do zaplatenia. Na opätovné prejednanie sporu, a to v rozsahu zostávajúceho predmetu konania, súd nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v prítomnosti strany žalobcu, ktorá na zostávajúcej časti žaloby naďalej zotrvala a v neprítomnosti žalovaného, ktorý zostal i naďalej v tomto spore nečinným, svoju neprítomnosť neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Vo vzťahu k zostávajúcemu predmetu sporu súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné právne závery.

6. V článku I bod 2 zmluvy o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 23.11.2015, ktorú už v prvom rozsudku č. konania 8Csp/1/2020-79 zo dňa 27.11.2020 súd vyhodnotil za uzavretú platne, si žalobca v postavení veriteľa a žalovaný v postavení dlžníka dohodli, že úver vo výške 99.000,- € je poskytovaný žalovanému za pohyblivú úrokovú sadzbu stanovenú ako súčet základnej úverovej sadzby pre uvedené OTP refinanc úvery s fixáciou na 3 roky a hrubej marže 0,40 % ročne, ktorá sa nebude meniť počas trvania celého úverového vzťahu. Základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola stanovená vo výške 2,39 % ročne. Banka nie je oprávnená túto sadzbu meniť počas obdobia troch rokov, obdobia fixácie, pričom prvé obdobie začína plynúť odo dňa podpisu zmluvy o úvere. Banka ku dňu bezprostredne nasledujúcemu po ukončení obdobia fixácie ustanoví novú výšku základnej úrokovej sadzby a dlžníka o tom bude informovať najmenej dva mesiace pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny. V zmysle článku IV upravujúceho splácanie úveru v bode I strany dohodli konečnú splatnosť úveru k 25.11.2045, so súčasným odkazom na článok VIII bod 3 zmluvy, v zmysle ktorého zmluva sa uzatvára na celú dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich, pričom záväzky zo zmluvy zanikajú ich splnením.

7. Vychádzajúc z odôvodnenia prvého rozsudku súdu prvej inštancie, a to vo vzťahu k právoplatne skončenej časti konania o žalobe o zaplatenie istiny spolu s príslušenstvom, úrokom z úveru do zosplatenia a úrokov z omeškania, bolo v uvedenom konaní nesporné a preukázané, že na základe zmluvy o OTP refinanc úvere zo dňa 23.11.2015 predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 99.000,- € titulom účelového spotrebného úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v 359 splátkach. Tie však neplatil riadne a včas, čím porušil svoj zmluvný záväzok, následkom čoho bolo predčasné zosplatenie úveru zo strany predchádzajúceho žalobcu ako veriteľa. S poukazom na čiastočnú úhradu žalovaného vo výške 5.026,36 €, z ktorej bola na istinu započítaná suma 2.653,69 € a tiež s poukazom na započítanie výťažku z dražby nehnuteľnosti, ktorou bola zabezpečená pohľadávka žalobcu v rozsahu zodpovedajúcom čiastočnému späťvzatiu žaloby, teda sume 42.359,25 €, zostal žalovaný na danom úvere dlžný žalobcovi 53.987,06 €. Popri istine úveru sa však v zmluve zaviazal i k úhrade zmluvného úroku z úveru, ktorý počas doby 3-ročnej fixácie predstavoval 2,39 % ročne. Úrok z úveru do zosplatenia, ku ktorému došlo dňa 14.12.2017, predstavoval 2.038,81 €. Následne žalobca úrok z úveru, i v nadväznosti na závery odvolacieho súdu, vyčíslil za jednotlivé obdobia omeškania zohľadňujúce i zmenu základnej úrokovej sadzby z 2,39 % ročne na 1,90 % ročne, urobil tak k dátumu 20.1.2020, ku ktorému pôvodný žalobca ako veriteľ vykonal aktualizáciu úveru pred podaním žaloby (čl. 34 spisu). K tomuto dátumu inak neboli produkované žiadne bližšie rozhodujúce skutkové tvrdenia. K tomuto dátumu predstavoval vyčíslený zmluvný úrok spolu 4.255,52 €. Je vyčíslený z neuhradenej istiny 96.346,31 €, a to od dátumu zosplatenia 14.12.2017 do 25.10.2018 (dátumu uplynutia 3-ročnej fixácie úveru, ktorý bol do 25.10.2018 účtovaný vo výške 2,39 %) a ďalej odo dňa skončenia fixácie od 25.10.2018 do 20.1.2020, už len vo výške 1,90 % ročne. Od 14.12.2017 do 25.10.2018 úrok vo výške 2,39 % zo sumy 96.346,31 € predstavoval 1.987,24 € a za obdobie od 25.10.2018 do 20.1.2020 vo výške 1,90 % ročne zo sumy 96.346,31 € predstavoval 2.268,28 €. Žalobca si ďalej uplatnil i zmluvný úrok vo výške 1,90 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do 9.3.2020, v nadväznosti na čiastočné uspokojenie pohľadávky z titulu výťažku z dražby nehnuteľnosti, ktorou bola pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere zabezpečená a ďalej požadoval úrok z úveru vo výške 1,90 % ročne zo zostávajúcej dlžnej sumy úveru 53.987,06 € od 10.3.2020, kedy boli poukázané peňažné prostriedky v podobe výťažku z dražby nehnuteľnosti na účet pôvodného žalobcu ako veriteľa, až do zaplatenia.

8. Súd v krátkosti poukazuje aj na to, že považoval za potrebné (v nadväznosti na postúpenie pohľadávky, pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie nového žalobcu) vysporiadať sa i s rozsahom postúpenia, a to v nadväznosti na prílohu 1a k zmluve o postúpení pohľadávok na čl. 136 spisu, ktorú považoval za neurčitú, nezrozumiteľnú, bez konkrétnych rozhodujúcich skutkových tvrdení, čo bolo i dôvodom odročenia pojednávania uskutočneného dňa 17.2.2023. Vo vzťahu k rozsahu postúpenia pohľadávky po odročení pojednávania strana žalobcu doručila vyjadrenie z 1.3.2022, v ktorom uviedla, že predmetom postúpenia bola istina vo výške 53.987,06 € a zmluvné úroky vo výške 8.122,45 € od 25.1.2017, vyčíslené do dátumu postúpenia pohľadávky 23.9.2021 a úroky z omeškania vo výške 9.002,20 € od 25.1.2017 do 23.9.2021, pričom v uvedenom podaní jednotlivé obdobia omeškania, dlžné sumy, ako i výšku úroku žalobca tabuľkovito rozpísal. Pripojil i prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok v inom formáte, než pôvodne na čl. 136, z ktorej uvedené sumy skutočne vyplývajú. Z prílohy vyplýva i suma 6.393,- € z titulu tzv. ostatného príslušenstva, to však netvorilo predmet konania, nebolo súčasťou zostávajúceho predmetu sporu, preto sa ňou súd bližšie nezaoberal.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

10. Predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo zaplatenie zmluvného úroku z úveru, vyčísleného odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru od 15.12.2017 do 20.1.2020 vo výške 4.255,52 € a ďalej vo výške 1,90 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do 9.3.2020 a vo výške 1,90 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 10.3.2020 do zaplatenia.

11. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Zväzok platiť úroky ako odplatu (cenu) za poskytnutie peňažných prostriedkov je totiž podstatnou časťou zmluvy o úvere. Súd sa už v prvom rozsudku vysporiadal s povahou právneho vzťahu medzi stranami sporu, ako aj s povahou samotného úveru. Žalobou uplatnený nárok kvalifikoval ako nárok z platne uzavretej zmluvy o úvere. Keďže úver bol zabezpečeným, nebolo možné hovoriť o spotrebiteľskom úvere. To však nemení nič na tom, že zmluva medzi stranami založila vzťah spotrebiteľského charakteru, vzhľadom k postaveniu strán pri jej uzavretí, keďže žalobca nesporne vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Súd na daný prípad síce neaplikoval zákon o spotrebiteľských úveroch a v rámci alebo ani ustanovenia § 9 a § 11 ZoSÚ týkajúce sa náležitostí zmluvy o úvere, ale ustanovenia Občianskeho zákonníka (vrátane tých, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv) a Obchodného zákonníka.

12. V danom prípade bolo nesporným, že žalovanému predchodca žalobcu poskytol peňažné prostriedky vo výške 99.000,- €. Nešlo teda o úver spotrebiteľský, ale o úver podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. V § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Obchodný zákonník ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania zväzku platiť úrok ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Zosplatnenie, ku ktorému v danom prípade došlo, je inštitútom slúžiacim ochrane veriteľa. Podstata úverového vzťahu a jeho existencia však zostáva zachovaná. Veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena. Zväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý.

13. Súd po preskúmaní záverov odvolacieho súdu, v súlade s rozhodnutím NS SR 5Cdo/42/2020, vo vzťahu k zostávajúcemu predmetu konania prijal nasledovný záver. Keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ, existencia nároku na zmluvný úrok sa aplikuje na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje aj povinnosť platiť úroky z omeškania. Veriteľovi teda patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nie. Dlžníkovi zostáva zväzok splatiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednávania. Dojednané úroky totiž predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že aj ich výška musí byť stanovená v čase uzavretia zmluvy o úvere, aby dlžník presne vedel, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však nemá v prípade dojednávania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny, po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého spotrebiteľské

zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.). Pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru splatiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprímerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Na strane druhej postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované. Pravda, po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. V danom prípade, vychádzajúc z článku IV zmluvy, upravujúceho splácanie úveru, kde v bode I je uvedené, že konečná splatnosť nastáva dňom 25.11.2045, treba prihliadnuť i na znenie článku VIII bod 3 zmluvy, podľa ktorého sa táto zmluva uzatvára na celú dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich a záväzky zo zmluvy zanikajú ich splnením. Uvedený článok VIII bod. 3 je možné posúdiť ako neplatný v zmysle § 53 ods. 1 OZ, ale aj z dôvodu jeho rozporu so samotným článkom IV bod 1, v ktorom je konečná splatnosť úveru jednoznačne vymedzená. Uvedené ustanovenie zmluvy (čl. VIII bod 3) zároveň nie je dostatočne určitým, konkrétnym a zrozumiteľným, i v nadväznosti na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda nie je z neho zrejmé, o aké konkrétne záväzky zo zmluvy vyplývajúce sa má jednať a ako môžu dobu trvania zmluvného vzťahu ovplyvniť. Avšak, bez ohľadu na uvedené záver Najvyššieho súdu SR vo viacerých posledných rozhodnutiach, napríklad i práve v rozhodnutí, na ktoré odkazoval v tomto spore samotný odvolací súd (5Cdo/42/2020), je jednoznačný. Záväzok dlžníka v podobe platenia dohodnutej odmeny sa vzťahuje na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Veriteľovi teda patrí úrok vo výške dohodnutej v zmluve a za obdobie uvedené v zmluve, bez ohľadu na to, či došlo k omeškaniu dlžníka s platením úveru alebo nie. V danom prípade v zmluve bol jednoznačne dohodnutý termín konečnej splatnosti úveru 25.11.2045 a predpokladaná doba trvania zmluvy 361 mesiacov. Preto podľa názoru súdu, i v nadväznosti na závery odvolacieho súdu a napokon poslednú judikatúru týkajúcu sa tejto otázky (úroku z úveru i za obdobie po zosplatení úveru), prináleží žalobcovi úrok z úveru najneskôr do 25.11.2045. Pokiaľ aj nedôjde k splateniu zostávajúcej časti úveru žalovaným do uvedeného dátumu, žalobcovi už úrok zo zostávajúcej nesplatennej časti úveru od nasledujúceho dňa (od 26.11.2045) neprináleží. Uvedenému zodpovedá II. výrok tohto rozsudku, ktorý sa týka úroku z úveru, ktorý uplatnil žalobca vo výške 1,9 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 26.11.2045 do zaplatenia.

14. Vzhľadom k uvedenému žalobcovi patrí popri nesplatennej istine úveru aj nárok na zmluvný úrok z úveru. Nielen za obdobie do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (v danom prípade do 14.12.2017), ale aj po zosplatení úveru, teda od 15.12.2017, najneskôr však do dňa 25.11.2045, ktorý bol zmluvným stranami dojednaný ako termín konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom k tomuto prijatému záveru súd žalobe v jej zostávajúcej časti čo do zaplatenia úroku z úveru vo výške 4.255,52 € za obdobie od 15.12.2017 do 20.1.2020, úroku z úveru vo výške 1,9 % ročne zo sumy 96.346,31 € od 21.1.2020 do 9.3.2020 a úroku z úveru vo výške 1,9 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 10.3.2020 do zaplatenia, najneskôr do 25.11.2045, vyhovel. II. výrok rozsudku sa týka úroku z úveru vo výške 1,9 % ročne zo sumy 53.987,06 € od 26.11.2045 do zaplatenia (pre prípad, že žalovaný svoj dlh dovtedy nesplní). V tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 155 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade žalobca požadoval zaplatenie sumy 96.346,38 € titulom istiny úveru + 2.038,81 € titulom úroku z úveru do 14.12.2017 + 6.117,23 € titulom úroku z omeškania do 20.1.2020 + 4.255,52 € titulom úroku z úveru od 15.12.2017 do 20.1.2020 + 149 € titulom poplatkov, spolu 108.906,87 € (100 %). Úspešným bol v časti o zaplatenie sumy 108.757,87 € (99,86%). Vo zvyšku (0,14 %) bol úspešným žalovaný. Čistý úspech žalobcu tak súd v danom spore ustálil na 99,72 % (99,86 - 0,14). O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP. Na záver súd považuje za potrebné poukázať na to, že zamietnutú časť (výrok II. tohto rozsudku) súd do pomeru úspechu/neúspechu nezapočítaval, nakoľko sa týkala len príslušenstva, ktoré sa navyše nedalo vyčíslieť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.